

[Mimi Jakobsen]

den de læser. Der er problemer nok, og nogle er også urimelig hårdt ramt, men jeg tror nok, der er en almindelig forståelse også langt ind i de studerendes kredse for, at medens man læser, må man leve på en pind et par år og kan ikke få opfyldt de behov, man har.

Jeg synes, problemet virkelig ligger i, at man i så lang tid, efter at man har fået sin uddannelse, efter at man skulle begynde at etablere sig og kunne trække vejret og har fået sig et job, hvis man har været så heldig at få det, stadig væk er hårdt spændt for og i mange tilfælde ikke vil være i stand til hverken at stifte familie eller i øvrigt bare at opretholde en nogenlunde rimelig tilværelse; det er det, der er problemet.

Jeg mærkede mig, at hr. Alfred Hansen ikke havde ladet min bemærkning til Week-endavisen finde nåde for sine øjne, og det er muligvis, fordi den ikke passede så godt i hr. Alfred Hansens kram. Men jeg vil gerne gentage den i dag så ordret, som jeg nu husker den. Den lyder, at centrum-demokraterne vil være med til alle de forbedringer, der overhovedet kan lade sig gøre inden for de løbsrammer, der er realisable med den økonomiske politik, vi i øvrigt må fore, som ikke er spor behagelig.

Jeg vil gerne sige til de partier, der ikke har siddet i spareforhandlinger, som vi nu har gjort det i et år: tag nu og tøv lidt, tag nu og vær lidt forstående over for, hvad det er for et problem, vi har med at gøre! Man kan udmærket udmønte store statslige besparelser ved at sætte 9 mia kr. om på budgetreguleringskontoen og så sige: nå ja, men vi har jo foreslået besparelser på 9 mia kr. Den er vældig god, og det kan vi alle sammen – vi kan såmænd også sætte det dobbelte derom – men når man skal forsøge at sidde og udmønte million for million i løbet af et år, må man altså have mig undskyldt: så har jeg ikke meget andet end et skuldertræk tilovers for dem, der tror, at problemet kan løses med et knips med fingrene; det er for nemt, det dér.

Ministerens forslag om gældssanering vil vi meget gerne gå positivt ind på. Vi har ikke hørt så forfærdelig meget om det, selv om det er rigtigt, at ministeren har givet svar til uddannelsesudvalget. Vi vil også gerne grave dybere i det, men det bliver igen inden for

nogle temmelig beskedne økonomiske rammer, må jeg sige.

Det er et tovtværkeri og et puslespil, hver eneste gang der skal findes penge til hvilket som helst formål, og statens kasseunderskud ser jo ikke for lovende ud. Derfor kan det ikke nytte noget, at man forsøger at sætte forventningerne for højt.

Det har jo ikke skortet på interne og gensidige bebrejdelser med hensyn til, hvem der nu er skyld i dette problem: på den ene side er det de borgerlige, for de vedtog loven i 1975, på den anden side er det som sædvanlig regeringens uansvarlige økonomiske politik, og den er næsten ikke til at stå for.

Må jeg erindre om, at det inden for det sidste år er lykkedes at få sat diskontoen ned 2 gange med 2 pct., hvor den stik modsatte udvikling faktisk viste sig året før, hvor vi havde en SV-regering, som dog var en halvt borgerlig regering. Det er ikke så nemt. Jeg vil ikke dromme om at bebrejde SV-regeringen de temmelig kraftige diskontoforhøjelser, som kom dengang, men lad nu være med, hver eneste gang vi står over for et problem, bare at slå ud med hånden og sige: det er regeringens uansvarlige økonomiske politik, der er skyld i det hele!

Jeg vil gerne spørge fru Eva Møller, hvad fru Eva Møller har tænkt sig at gøre ved den amerikanske, den franske og den tyske rente, for kan vi få et svar på det, så tror jeg, vi er nået meget videre, og så tror jeg også, vi har håb om at løse dette problem.

Derfor vil jeg sige: vi har stadig væk sympatien; vi erkender i allerhøjeste grad problemets alvor og dets omfang, og vi er også meget åbne for nogle muligheder for at løse det delvis lidt efter lidt, men vi vil ikke bilde nogen ind, at dette problem kan løses på én gang, for det kan det ikke. Men lad os begynde; vi vil meget gerne drøfte det også med ministeren.

Steen Folke (VS):

For 2 år siden fik vi den nye lov om Statens Uddannelsesstøtte. Loven var stærkt opreklameret, og forud var gået et såkaldt omfattende udredningsarbejde i det centrale uddannelsesråd. Nu skulle der tages hul på problemerne for alvor, og loven skulle følges op af senere etaper osv.